

世の
けし人上
い山形のりし
戸百系
今切

人
所
名
川幸
心臨人
比しをり

つ
成
廣
重

JANINA NENTWIG

HIROSHIGE

HIROŠIGE

XIPOΣITZE

p. 2

Kunisada III

Memorial Portrait of Hiroshige (detail)

Hirošigeho posmrtný portrét (detail)

Hirošigeho posmrtný portrét (detail)

Hiroshige pośmiertny portret (szczegóły)

Portretul comemorativ al lui Hiroshige (detaliu)

Αναμνηστική προσωπογραφία του Χιροσίτζε (λεπτομέρεια)

1859/60, Colour woodcut/barevný dřevorez/farebný drevorez/barwny drzeworyt/
gravură pe lemn în culori/Έγχρωμη ξυλογραφία, 35,5 × 21,9 cm

KÖNEMANN

© 2016 koenemann.com GmbH
www.koenemann.com

© 2017 Vydavatelství SLOVART, Praha
© 2017 Vydavateľstvo SLOVART, Bratislava
© 2017 451F sp. z o.o., Polska
© 2017 Prior Media Group, București
© 2017 Retail World (Public), Greece and Cyprus

Concept, Project Management: koenemann.com GmbH
Text: Dr. Janina Nentwig
Editing: Petra Böttcher

Translations: textcase.eu (English), Jana Hlávková (Czech), Zuzana Jánska (Slovak),
Agnieszka Gadzała (Polish), Ioana Hariton (Romanian), Sofia Giannoulaki (Greek)

Art Direction: Oliver Hessmann
Layout: Guido Behet – vitolution
Picture credits: akg-images gmbh
except: 10, 12, 143 Bridgeman Images

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced,
photocopied or duplicated in any form without the prior written
permission of the publisher.

ISBN: 978-3-7419-1942-8 (Czech and Slovak edition)
ISBN: 978-3-7419-1943-5 (Polish, Romanian and Greek edition)

Typesetting ITEM, s. r. o., Bratislava
Printed in Spain by LiberDúplex

- 6 À propos
- 8 From fire inspector to master of the landscape**
 Z hasiče mistrovským krajinářem
 Z hasiča majstrom krajiniek
 Od szefa straży pożarnej do mistrza pejzażu
 De la inspector pentru paza incendiilor la
 maestrul peisajelor
 Από πυροσβέστης σε αυθεντία των τοπιογραφιών
- 22 Travelling the roads of life**
 Na cestách života
 Putovanie cestami života
 W podróży po wielkich szlakach komunikacyjnych
 Călătorind pe drumurile vieții
 Ταξιδεύοντας στους δρόμους της ζωής
- 134 The Japanese woodcut: a highly specialized industry**
 Japonský dřevorez: vysoce specializovaný obor
 Japonský drevorez: vysoko špecializované odvetvie
 Drzeworyt japoński – wyspecjalizowany przemysł
 Stampele japoneze: o industrie extrem de specializatã
 Η Ιαπωνική ξυλογραφία: μια πολύ
 εξειδικευμένη βιομηχανία
- 160 Ukiyo-e: Pictures of the floating world**
Ukiyo-e: Obrázky pomíjivého světa
Ukiyo-e: Obrazy pomínuteľného sveta
Ukiyo-e: Obrazy przemijającego świata
Ukiyo-e: imaginile lumii plutitoare
Ουκίγιο-ε: Εικόνες ενός επιπλέοντος κόσμου
- 166 Views of Edo**
 Pohledy na Edo
 Pohľady na Edo
 Widoki Edo
 Vederi din Edo
 Όψεις του Έντο
- 206 Hiroshige and the European enthusiasm for Japanese art**
 Hirošige a Evropa okouzlená japonským uměním
 Hirošige a európske nadšenie pre japonské umenie
 Hiroshige i zachwył Japonią w Europie
 Hiroshige și entuziasmul european pentru arta japoneză
 Ο Χιροσίτζε και ο Ευρωπαϊκός ενθουσιασμός
 για την Ιαπωνική τέχνη

À propos

The Drum Bridge at Meguro, from the series *100 Famous Views of Edo* (detail)

Obloukový most v Meguru, ze série *100 pohledů na známá místa v Edo* (detail)

Oblúkový most v obvode Meguro, zo série *100 známych pohľadov na Edo* (detail)

Most łukowy w Meguro, z serii *100 słynnych widoków Edo* (fragment)

Ponte del tamburo a Meguro, della serie *100 vedute famose di Edo* (particolare)

Podul Tobei la Meguro, din Seria „*100 Peisaje Celebre din Edo*” (detaliu)

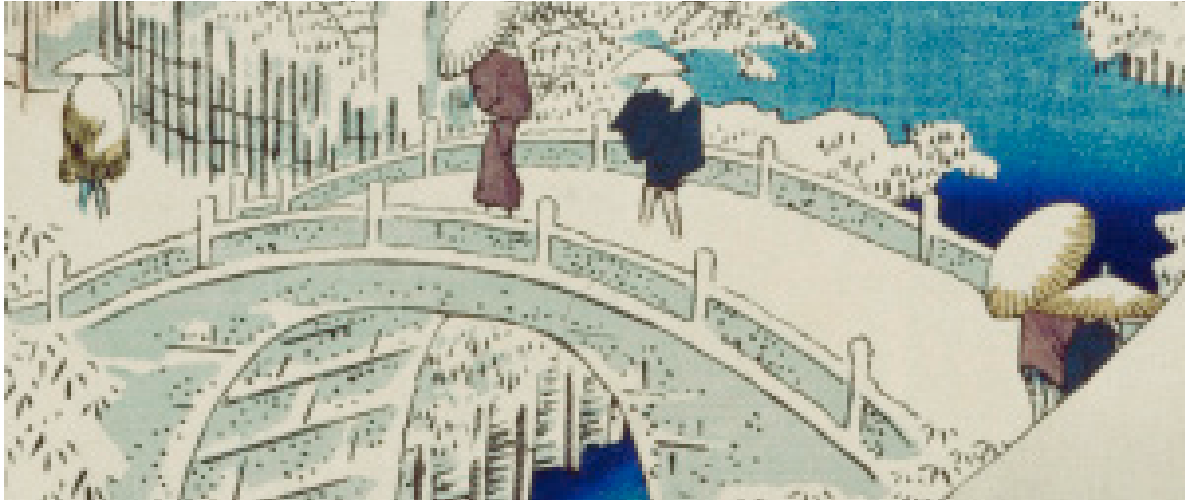
Η γέφυρα Drum, στο Meguro, από τη σειρά *100 διάσημες όψεις του Έντο* (λεπτομέρεια)

1856–1858, *Colour woodcut/barevný dřevorez/farebný drevorez/
barwny drzeworyt/gravurá pe lemn in culori/Έγχρωμη ξυλογραφία*,
39 × 26 cm, State Hermitage, St. Petersburg

Hiroshige is considered one of the most important artists of the Japanese woodblock print. His landscapes, often combined with serene scenes of everyday life, are especially famous. The *ukiyo-e* (“pictures of the floating world”) captivate their audiences with their refined structures and finely tuned colour schemes, allowing a chance to immerse oneself into the Japanese world of the 19th century. They continue to fascinate viewers to this day. The simple aesthetics of the woodblock prints with their spatial compositions and bold perspectives also inspired European artists, particularly the French Impressionists and Post-Impressionists. They found inspiration in Hiroshige’s work on how to break away from a naturalistic depiction of the world.

Hirošige je považovaný za jedného z najväčších mistrů japonského dřevorezu. Známe jsou především jeho krajiny, často doplněné o bezstarostné scény z každodenního života. *Ukijo-e* („obrázky pomíjivého světa“) s podmanivými rafinovanými kompozicemi a jemně laděnou barevností zachycují život v Japonsku v 19. století a diváky okouzluji dodnes. Jednoduchá estetika dřevorezu s její osobitou kompozicí se stala inspirací i pro evropské umělce, zejména francouzské impresionisty a post-impresionisty. Hirošigeho dílo je fascinovalo a ukázalo jim cestu, jak se vymanit z tradice naturalistického zobrazování světa.

Hirošige sa považuje za jedného z najvýznamnejších umelcov japonského drevorezu. Známe sú najmä jeho krajinky, často kombinované s pokojnými výjavmi z každodenného života. *Ukijo-e* („obrazy pomínuteľného sveta“) dodnes fascinujú obdivovateľov svojimi rafinovanými štruktúrami a jemnou farebnou paletou, ktoré nám umožňujú ponoriť sa do japonského sveta 19. storočia. Jednoduchá estetika drevorezu so svojimi priestorovými kompozíciami a odvážnymi perspektívami inšpirovala aj európskych umelcov, najmä francúzskych impresionistov a post-impresionistov. V diele Hirošigeho nachádzali inšpiráciu, ako sa oslobodiť od naturalistického zobrazovania sveta.

Hiroshige uważany jest za jednego z najwybitniejszych artystów drzeworytu japońskiego. Największą sławą cieszą się jego pejzaże, przedstawiające często pogodne sceny z codziennego życia. „Obrazy przemijającego świata” (*ukiyo-e*) urzekają swą wyrafinowaną kompozycją i subtelną kolorystyką. Pozwalają obserwatorowi zanurzyć się w świecie XIX-wiecznej Japonii i do dzisiaj wzbudzają fascynację. Mocno uproszczona estetyka kolorowych drzeworytów z ich płaskimi kompozycjami i odważnymi perspektywami zachwycali również europejskich artystów, przede wszystkim francuskich impresjonistów i postimpresjonistów. Dzieła Hiroshige dawały im impuls do porzucenia naturalistycznego przedstawiania świata.

Hiroshige este considerat unul dintre cei mai importanți creatori de artă xilografică japoneză. Renumite sunt peisajele sale unecori combinate cu scene vesele din viața cotidiană. „Imaginile lumii plutitoare” (*ukiyo-e*) fascinează în special datorită compoziției rafinate și armonizării culorilor alese. Observatorul pătrunde astfel în viața japoneză a secolului XIX și rămâne fascinat chiar și în zilele noastre. Estetica foarte simplificată a xilografiei în culori, compozițiile plate și perspectivele îndrăznețe trezesc entuziasmul artiștilor europeni, în special al impresioniștilor și al post-impresioniștilor francezi. Ei aflau astfel în opera lui Hiroshige un stimul important pentru a se elibera de reproducerea naturalistă a lumii.

Ο Χιροσίτζε θεωρείται ο σημαντικότερος καλλιτέχνης της Ιαπωνικής ξυλογλυπτικής. Οι τοπιογραφίες του, συχνά συνδεδεμένες με σκηνές της καθημερινής ζωής, είναι ιδιαίτερα δημοφιλείς. Οι ουκίγιο-ε («εικόνες ενός επιπλέοντος κόσμου») μαγεύουν το κοινό τους με τις εκλεπτυσμένες δομές και τα σχήματα των χρωμάτων, δίνοντας στον θεατή την ευκαιρία να εμβαπτιστεί στον Ιαπωνικό κόσμο του 19^{ου} αιώνα. Εξακολουθούν να γοητεύουν θεατές έως και σήμερα. Η απλή αισθητική των ξυλόγλυπτων εκτυπώσεων με τις χωροταξικές συνθέσεις και τις τολμηρές προοπτικές, ενέπνευσαν και τους Ευρωπαίους καλλιτέχνες, ειδικά τους Γάλλους Ιμπρεσιονιστές και μετα-Ιμπρεσιονιστές. Ο Χιροσίτζε τους ενέπνευσε στο να ξεφύγουν από την νατουραλιστική απεικόνιση του κόσμου.

View of Nihonbashi Bridge in the snow, from the series *Famous Views of the Eastern Capital*

Pohľad na most Nihonbaši ve sněhu, ze série *Pohledy na známá místa Východního hlavního města*

Pohľad na zasnežený most Nihonbaši, zo série *Pohľady na známe miesta Východného hlavného mesta*

Widok mostu Nihonbashi w śniegu, z serii *Znane widoki Wschodniej Stołicy*

Podul Nihonbashi inžapežit, din Seria „*Peisaje Celebre ale Capitalei Răsăritene*”

Όψη της γέφυρας Nihonbashi με χιόνι, (από τη σειρά *Διάσημες όψεις της Ανατολικής Πρωτεύουσας*)

c. 1837/38, Colour woodcut/barevný dřevořez/farebný drevorez/barwny drzeworyt/
gravură pe lemn în culori/Εγχρωμη ξυλογραφία, 37,2 × 12,3 cm, Universität, Trier

The Shinto Tenjin Shrine in Kameido, from the series *Famous Views of Edo*

Šintoistická svatyně Tendžin v Kameidu, ze série *Pohledy na známá místa v Edo*

Šintoistická svätynňa Tendžin v Kameide, zo série *Pohľady na známe miesta v Edo*

Świątynia Shinto Tenjin w Kameido, z serii *100 słynnych widoków Edo*

Sanctuarul shintoist Tenjin la Kameido, din Seria „*100 Peisaje Celebre din Edo*”

Το ιερό Shinto Tenjin στο Kameido (από τη σειρά *Διάσημες όψεις του Έντο*)

1840, Colour woodcut/barevný dřevořez/farebný drevorez/barwny drzeworyt/
gravură pe lemn în culori/Εγχρωμη ξυλογραφία, 25,6 × 37,5 cm, Universität, Trier

From fire inspector to master of the landscape

Very few facts are known about Hiroshige's life. The autobiography he is said to have written was lost in a fire in 1876, eighteen years after his death. His path to becoming an in-demand woodcut illustrator is best illustrated in his work, which he published as series in several editions. What is clear that this profession was not the original destiny for Hiroshige, born Andō Tokutarō, most likely in 1797. His father was a low-ranking samurai and supervised a fire station in the centre of Edo, modern-day Tokyo. Shortly before his death, Hiroshige's father passed on

Z hasiče mistrovským krajinářem

O Hirošigeho životě toho víme velmi málo. Autobiografie, kterou zřejmě napsal, shořela při požáru v roce 1876, osmnáct let potom, co zemřel. Jeho životní dráhu, na jejímž konci se stal žádaným mistrem dřevořezu, nejlépe dokumentuje jeho dílo, které vydával v sériích v několika edicích. Jisté je, že Hirošige toto povolání původně zastávat neměl. Narodil se pravděpodobně roku 1797 jako Andō Tokutarō. Jeho otec, samuraj nižšího řádu, velel hasičské zbrojnici v Edo, dnešním Tokiu. Krátce před svou smrtí předal své místo mladému Hirošigemu, který tak v pouhých

Z hasiča majstrom krajiniech

O živote Hirošigeho je známých len veľmi málo faktov. Autobiografia, ktorú údajne napísal, sa stratila pri požiari v roku 1876, osemnásť rokov po jeho smrti. O jeho ceste k postaveniu žiadaného ilustrátora a majstra drevorezu najlepšie vypovedá samotné dielo, ktoré vydával v sériách v niekoľkých edíciách. Isté však je, že pôvodný osud Hirošigeho, narodeného ako Andō Tokutarō pravdepodobne v roku 1797, mal vyzerat inak. Jeho otec, nižšie postavený samuraj, mal na starosti hasičskú stanicu v centre mesta Edo, v dnešnom Tokiu.

Od szefa straży pożarnej do mistrza pejzażu

Znany bardzo niewiele dat i faktów z życia Hiroshige. Autobiografia, którą podobno napisał, spaliła się w 1876 roku, 18 lat po jego śmierci. O tym, że stał się wziętym drzeworytnikiem, świadczą zwłaszcza jego prace, które ukazywały się jako serie w wielu edycjach. Andō Tokutarō, tak bowiem brzmi jego pierwsze oficjalne nazwisko, nie otrzymał swego talentu od losu. Według wszelkiego prawdopodobieństwa urodził się w roku 1797. Ojciec należał do niższego stanu samurajskiego i nadzorował straż pożarną w centrum Edo, dzisiejszego

De la inspector pentru paza incendiilor la maestrul peisajelor

Se cunosc foarte puține detalii din viața lui Hiroshige. Se spune că ar fi scris o autobiografie ce a ars într-un incendiu din 1876, la 18 ani după moartea sa. Popularitatea de creator de stampe pline de succes se poate remarca în lucrările publicate în multiple ediții sub formă de serii. Dar această profesie nu i-a fost predestinată lui Hiroshige, născut sub numele de Andō Tokutarō, cel mai probabil în anul 1797. Tatăl său, samurai de clasă inferioară, era ofițer de brigadă la o cazarmă de pompieri dintr-un cartier central din Edo

Από πυροσβέστης σε αυθεντία της τοπιογραφίας

Πολύ λίγες πληροφορίες είναι γνωστές για τη ζωή του Χιροσίτζε. Η αυτοβιογραφία που λέγεται ότι έγραψε, χάθηκε σε φωτιά το 1876, δεκαοκτώ χρόνια μετά τον θάνατό του. Η ανοδική καλλιτεχνική του πορεία που τον ανέδειξε σε επιτυχημένο εικονογράφο των ξυλόγλυπτων, φαίνεται καλύτερα στα έργα που εξέδωσε σε μορφή σειρών σε πολλαπλές εκδόσεις. Ο Αντό Τοκουταρό, όπως ήταν το αρχικό του όνομα, δεν ξεκίνησε ως καλλιτέχνης. Γεννήθηκε πιθανότατα γύρω στο 1797 και ο πατέρας του ανήκε σε μια χαμηλή τάξη των σαμουράι, δουλεύοντας ως

Two views from the series **Famous Views of the 60-odd Provinces**

Dva pohľady ze série **Pohľady na známa miesta z více než 60 provincií**

Dva obrazy zo série **Pohľady na známe miesta z vyše 60 provincií**

Dwa widoki z serii **Słynne widoki z ponad 60 prowincji**

Due vedute della serie **Luoghi famosi delle oltre 60 province**

Două peisaje din Seria **„Peisaje Celebre din cele peste 60 provincii”**

Δύο όψεις της σειράς **Διάσημες όψεις των περίπου 60 επαρχιών**

1853, Colour woodcut/
barevný dřevořez/farebný
drevorez/barwny drzeworyt/
gravură pe lemn în culori/
Έγχρωμη ξυλογραφία,
Private collection

this office to his son, who became head of the family at the young age of twelve. The rather modest salary forced young Tokutarō, like many of his colleagues, to take on additional work, so he enrolled as an apprentice in the studio of *ukiyo-e* painter Utagawa Toyohiro in 1811. Soon the apprentice had earned his right to assume the name of the Utagawa School, so he signed his early works with Hiroshige. The *hiro* character was based on his teacher's name and the *shige* character, another interpretation of the character *jū*, reflects his later given name Jūemon. So with his new name Utagawa Hiroshige, the

dvanácti letech měl na starosti jednak hasičskou zbrojnicu, a navíc se stal hlavou rodiny. Protože si jako hasič moc nevydělal, musel si, podobně jako mnoho jeho kolegů, najít druhou práci. V roce 1811 se tedy přihlásil jako učedník do ateliéru malíře *ukijo-e* Utagawy Tojohira a brzy si zasloužil právo pracovat pod hlavičkou Utagawovy školy. Právě tehdy začal svá díla podepisovat Hirošige. Znak *hiro* vychází ze jména jeho učitele a znak *šige*, jiné čtení znaku *jū*, souvisí s jeho pozdějším jménem Jūemon. Tak mladý umělec jménem Utagawa Hirošige projevil úctu svému učiteli a přihlásil

Krátko pred svojou smrťou Hirošigeho otec odovzdal svoju funkciu synovi a ten sa v mladom veku dvanástich rokov stal hlavou rodiny. Pomerne skromný plat donútil mladého Tokutarō, podobne ako mnohých jeho kolegov, aby si našiel ďalšiu prácu. V roku 1811 sa teda prihlásil ako učeň do ateliéru maliara *ukijo-e* Utagawa Tojohiru. Čoskoro si vyslúžil právo používať meno Utagawovej školy a svoje rané diela začal podpisovať ako Hirošige. Znak *hiro* vychádzal z mena jeho učiteľa a znak *šige*, iná interpretácia znaku *jū*, odráža jeho pridelené meno Jūemon.

Night view of Kanbara, from the series **53 Stations of Tōkaidō**
Noční pohled na Kanbaru, ze série **53 stanic na cestě Tōkaidō**
Nočný pohľad na Kanbaru, zo série **53 stanic na ceste Tōkaidō**
Nocny widok na Kanbaru, z serii **53 stacje na gościńcu Tōkaidō**
Imagine de noapte din Kanbara, din Seria „**53 Stații ale Drumului Tōkaidō**”
Νυχτερινή όψη της Kanbara από τη σειρά 53 σταθμού του Tokaido

1855, Colour woodcut/barevný dřevorez/farebný drevorez/barwny drzeworyt/
gravură pe lemn în culori/Εγχρωμη ξυλογραφία, 36,7 × 24,7 cm, Universităt, Trier

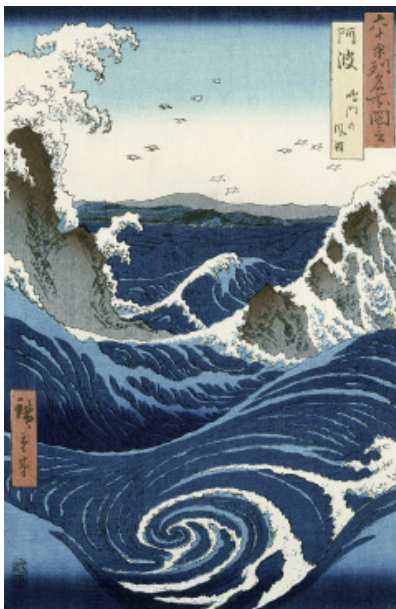

Tokio. Niedługo przed śmiercią ojciec przynosi ten urząd na syna, który w wieku dwunastu lat zostaje głową rodziny. Skromne wynagrodzenie zmusza jednak Tokutarō, podobnie jak wielu jego kolegów, do chwytania się prac dodatkowych. W 1811 roku wstępuje jako uczeń do atelier Utawaga Toyohiro, który jest malarzem *ukiyo-e*. Wkrótce wolno mu już używać nazwy szkoły Utawagi przy swoim nazwisku, sygnuje więc wczesne prace jako Hiroshige, przy czym jest to złożenie: „hero” pochodzi z imienia jego nauczyciela, a „shige” jest inną wersją znaku jū z jego późniejszego imienia

(actualmente Tokyo). Puțin înainte de moartea sa, tatăl îi transmite meseria fiului său, ce devine-lă doar 12 ani-capul familiei. Venitul modest l-a forțat pe micul Tokutarō, și pe mulți alți colegi de-ai săi, să-și găsească un al doilea loc de muncă.

În 1811 intră ca student în atelierul lui Utagawa Toyohiro, pictor de *ukiyo-e*. Ucenicul dobândește foarte repede dreptul de a folosi numele școlii Utagawa și semnează astfel primele sale lucrări “Hiroshige”: sigla *hiro* provine de la numele profesorului său iar *shige* este o altă interpretare a semnelui *jū* ce

αξιματούχος της πυροσβεστικής υπηρεσίας στο κέντρο του Έντο, το σημερινό Τόκιο. Λίγο πριν τον θάνατό του, ο πατέρας του παρέδωσε τη θέση αυτή στον γιο του, ο οποίος έγινε αρχηγός της οικογένειας από την ηλικία των δώδεκα χρονών. Ο χαμηλός μισθός ανάγκασε τον νεαρό Τοκουταρό, όπως και πολλούς συναδέλφους του, να αναζητήσει επιπλέον δουλειά, οπότε γράφτηκε ως μαθητευόμενος στο στούντιο του ουκίγιο-ε ζωγράφου Ουταγκάουα Τογιοχίρο, το 1811. Σύντομα, ο νεαρός μαθητευόμενος κέρδισε επάξια το δικαίωμα, να κάνει χρήση της σχολής Ουταγκάουα, οπότε ξεκίνησε

Rough Sea at Naruto in Awa Province, Famous Views of the 60-odd Provinces

Rozbouřené moře v provincii Awa, ze série Pohledy na známá místa z více než 60 provincií

Rozbúrené more v Naruto v provincii Awa, Pohľady na známe miesta z vyše 60 provincií

Wiry wodne cieśniny Naroto w prowincji Awa, z serii Słynne widoki z ponad 60 prowincji

Mare dezlňnũitã la Naruto ĩn Provincia Awa, din Seria „Peisaje Celebre din cele peste 60 provincii”

Άγρια θάλασσα στο Naruto στην επαρχία Awa, από τη σειρά Διάσημες όψεις των περίπου 60 επαρχιών

Colour woodcut/barevný dřevorez/farebný drevorez/barwny drzeworyt/gravurã pe lemn ĩn colorii/Έγχρωμη ξυλογραφία, 37,7 × 22,1 cm, Musée Claude Monet, Giverny

Porters on the Nihonbashi Bridge, Famous Views of Edo

Nosiči na mostě Nihonbaši, ze série Pohledy na známá místa v Edo

Nosiči na moste Nihonbaši, Pohľady na známe miesta v Edo

Tragarze na moście Nihonbashi, z serii 100 słynnych widoków Edo

Cãrãuși pe Podul Nihonbashi, din Seria „100 Peisaje Celebre din Edo”

Αχθοφόροι στη γέφυρα Nihonbashi, από τη σειρά Διάσημες όψεις του Έντο

Colour woodcut/barevný dřevorez/farebný drevorez/barwny drzeworyt/gravurã pe lemn ĩn colorii/Έγχρωμη ξυλογραφία

young artist shows his respect for his teacher and positions himself within that artistic tradition. As it turns out, Hiroshige will repeatedly change or add to his name, but always carried the name of his teacher.

Hiroshige's first templates for woodblock prints are entirely in the style of the Utagawa School. His drawings of beautiful women, Kabuki-players, and famous warriors do not yet reveal the talent for which he later became famous. Hiroshige was only able to devote himself entirely to his art from 1832 when his son was finally old enough to take over as fire inspector. It was first significant success that probably encouraged him to give up the family business:

se k jeho uměleckému odkazu. Jak se ukázalo, Hirošige si během života změnil či rozšířil jméno vícekrát, avšak jména svého učitele se nikdy nevzdal.

Hirošigeho předlohy pro první dřevorezy odpovídají zcela stylu Utagawovy školy. Jeho kresby krásných žen, herců kabuki a významných válečníků ještě neodhalují talent, díky němuž se Hirošige později tak proslavil. Své vlastní tvorbě se mohl plně věnovat až po roce 1832, kdy byl jeho syn konečně dost starý na to, aby mohl převzít práci hasičského velitele. První velký úspěch, který Hirošigeho pravděpodobně přiměl vzdát se rodinného řemesla, přišel v roce 1831. Tehdy vytvořil desetidílnou sérii *Pohledy na slavná místa Východního*

Týmto novým menom, Utagawa Hirošige, preukázal teda mladý umelec svoj rešpekt voči učiteľovi a prihlásil sa k jeho umeleckému odkazu. Ako sa ukázalo, Hirošige opakovane menil svoje meno, alebo k nemu niečo pridával, ale vždy niesol meno svojho učiteľa.

Hirošigeho prvé návrhy drevorezov celkom zodpovedajú štýlu školy Utagawa. Jeho kresby krásnych žien, hercov divadla *kabuki* a známych bojovníkov ešte neodhalujú talent, ktorým sa neskôr preslávil. Hirošige sa mohol naplno odovzdať svojmu umeniu až od roku 1832, keď bol jeho syn konečne dostatočne starý, aby po ňom mohol prevziať funkciu veliteľa hasičov. Prvý významný úspech, ktorý ho pravdepodobne povzbudil v rozhodnutí

Jūemon. Przez nowe nazwisko Utawaga Hiroshige okazuje typowy w kulturze Japonii respekt swojemu nauczycielowi, wpisując się tym samym w jego artystyczną tradycję. Hiroshige jeszcze wielokrotnie zmieni nazwisko lub je uzupełni, ale nazwisko swego nauczyciela będzie nosił do końca. Pierwsze szablony do barwnych drzeworytów wykonuje całkowicie w stylu szkoły Utawagi. Prace przedstawiające piękne kobiety, aktorów teatru kabuki oraz sławnych wojowników nie wykazują jego wybitnych uzdolnień. Hiroshige może całkowicie poświęcić się sztuce dopiero od 1832 roku, gdy jego syn osiągnął wystarczający wiek, by przejąć urząd strażaka. Na wycofanie się

vine de la celălalt prenume al său, Jūemon. Prin acest nou nume, Utawaga Hiroshige, tânărul artist își arată respectul față de mentorul său, integrându-se astfel tradiției artistice. Hiroshige își va schimba sau completa de mai multe ori numele, însă îl va păstra întotdeauna pe cel al profesorului.

Primele proiecte de xilografie în culori ale artistului urmăresc întocmai stilul școlii lui Utawaga. Portretele femeilor frumoase, jucătorii de kabuli sau schițele cu celebri războinici, nu dezvăluie încă un talent excepțional. Totuși, nu a reușit să se dedice totalmente artei până în 1832, când fiul său a fost suficient de mare încât să preia responsabilitatea de

na υπογράφει τα πρώτα του έργα ως Χιροσίτζε. Το «γράμμα» χίρο ήταν βασισμένο στο όνομα του δασκάλου του και το «γράμμα» σίτζε, μια διαφορετική ερμηνεία του «γράμματος» *ju*, αποδίδει το άλλο του όνομα: Juemon. Έτσι, με το νέο του όνομα, Ουταγκάουα Χιροσίτζε, δείχνει τον σεβασμό προς τον δάσκαλό του και τοποθετεί τον εαυτό του μετά από αυτόν, σύμφωνα με την συνήθεια της εποχής. Όπως φάνηκε αργότερα, ο Χιροσίτζε προσέθετε ή αφαιρούσε κομμάτια του ονόματός του, κρατούσε όμως πάντα το όνομα του δασκάλου του.

Τα πρώτα πρότυπα του Χιροσίτζε για τις εκτυπώσεις ξυλογραφιών ακολουθούν το στυλ της Σχολής Ουταγκάουα. Τα πορτρέτα ωραίων γυναικών, ηθοποιών του θεάτρου

Snowy morning on the Sumida River in the Musashi Province, Famous Views of the 60-odd Provinces

Zasněžené ráno na řece Sumida v provincii MUSAŠI, ze série Pohledy na známá místa z více než 60 provincií

Zasnežené ráno na rieke Sumida v provincii MUSAŠI, Pohľady na známe miesta z vyše 60 provincií

Śnieżny poranek nad rzeką Sumida w prowincji Musashi, z serii Słynne widoki z ponad 60 prowincji

Mattina innevata sul fiume Sumida nella provincia di Musashi, della serie Luoghi famosi delle oltre 60 province

Dimineață înzăpezită pe Râul Sumida în Provincia Musashi, din Seria „Peisaje Celebre din cele peste 60 provincii”

Χιονισμένο πρωινό στον ποταμό Sumida στην επαρχία Musashi, από τη σειρά Διάσημες όψεις των περίπου 60 επαρχιών

1853–1856, Colour woodcut/barevný dřevorez/farebný drevorez/barwny drzeworyt/gravură pe lemn în culori/Έγχρωμη ξυλογραφία

In 1831, the ten-part series *Famous Views of the Eastern Capital* was well received by the public and went through multiple print runs. Hiroshige was then commissioned to do the series *53 Stations of the Tōkaidō*. Here he focuses even more on representing the landscape and helps to create a breakthrough for landscape illustration in the Japanese woodcut. Hiroshige soon became one of the most popular woodcut artists, overtaking the famous Hokusai, almost forty years his senior.

It was in the years that followed that his impressive body of work was created. According to conservative estimates, the artist created some 4500 works, not counting the illustrations he did for approximately 120 books.

In 1856, Hiroshige became a Buddhist monk, a common practise at the time in

hlavního města, která byla velmi dobře přijata, a dokonce se dočkala několika dalších výtisků. Hirošige poté dostal zakázku na soubor *53 stanic na cestě Tōkaidō*. Zde se ještě více soustředil na zachycení krajiny a pomohl tak uvést žánr do japonského dřevorezu. Hirošige se brzy stal jedním z nejoblíbenějších mistrů dřevorezu a předčil i známého Hokusai, bezmála o čtyřicet let staršího.

V následujících letech vznikala jeho stěžejní díla. Podle odhadů vytvořil na 4 500 děl a kromě toho také ilustrace k více než 120 knihám.

V roce 1856 se Hirošige stal buddhistickým mnichem, což bylo v jeho době zcela běžné v rámci přípravy na blížící se smrt.

V posledních dvou letech svého života vytvořil předlohy pro soubor

zanechat rodinný podnik přišel v roce 1831 – jeho desátdielna séria *Pohľady na známé miesta Východného hlavného mesta* sa stretla s dobrou odozvou verejnosti a dočkala sa niekoľkých ďalších tlačných edícií.

Hirošige potom dostal zakazku na sériu *53 stanic na ceste Tōkaidō*. Tu sa ešte viac zameriava na zobrazenia krajiny a prispieva k prelomu v ilustrovaní krajiny v japonskom drevoreze. Hirošige sa čoskoro stal jedným z najpopulárnejších majstrov drevorezu a prekonal aj známeho Hokusaiho, staršieho takmer o štyridsať rokov.

V nasledujúcich rokoch vznikla hlavná časť jeho pozoruhodného diela. Podľa konzervatívnych odhadov umelec vytvoril okolo 4 500 diel a k tomu ilustrácie pre približne 120 kníh.

Mount Haruna in the Snow, Famous Views of the 60-odd Provinces

Hora Haruna ve sněhu, ze série Pohledy na známá místa z více než 60 provincií

Zasnežený vrch Haruna, Pohledy na známé místa z vyše 60 provincií

Most Haruna w śniegu, z serii Słynne widoki z ponad 60 prowincji

Muntele Haruna înzăpezit, din Seria „Peisaje Celebre din cele peste 60 provincii”

To Όρος Haruma χιονισμένο, από τη σειρά Διάσημες όψεις των περίπου 60 επαρχιών

1853, Colour woodcut/barevný dřevorez/farebný drevorez/
barwny drzeworyt/gravură pe lemn în culori/Έγχρωμη ξυλογραφία

z dziedzicznego zawodu odważył się być może także dzięki swemu pierwszemu znaczącemu sukcesowi: około 1831 roku ukazuje się dziesięcioczęściowa seria *Słynne widoki Wschodniej Stolicy*, która zyskuje wielkie uznanie odbiorców i drukowana jest w wielu wydaniach. Dzięki temu Hiroshige otrzymuje zamówienie na serię *53 stacje na gościńcu Tōkaidō*.

W tych pracach koncentruje się na przedstawieniu krajobrazu, otwierając tym samym temu tematowi drogę do japońskiego drzeworytu. Hiroshige awansuje na jednego z najbardziej lubianych artystów-grafików i wkrótce prześciga sławnego, niemal czterdzieści lat starszego Hokusai. W kolejnych latach powstaje jego imponujące spójne dzieło. Ostrożne szacunki mówią, że artysta

inspector pompier. Primul său succes l-a încurajat să se retragă total din afacerea de familie. În jurul anilor 1831 apare seria cu zece stampe, "*Vederi celebre ale capitalei de est*". Lucrarea este primită cu mare interes de către public și se bucură de multiple imprimări. Obține apoi comanda seriei *53 de stații ale Drumului Tōkaidō*. În aceste stampe se concentrează și mai mult pe reprezentarea peisajului, deschizând astfel calea acestui subiect în xilografia japoneză. Hiroshige devine unul dintre creatorii cei mai apreciați ai acestei tehnici, depășindu-l chiar pe ilustrul Hokusai, care pe atunci avea în jur de 40 de ani.

În anii următori se naște o întreagă operă grafică impresionantă. După câteva estimări prudente, se

Καμπούκι και φημισμένων πολεμιστών, δεν αποκαλύπτουν ακόμη το ταλέντο, μέσω του οποίου έγινε διάσημος. Ο Χιροσίτζε μπόρεσε να αφοσιωθεί ολοκληρωτικά στην τέχνη του, μετά το 1832, όταν ο γιος του ήταν επιτέλους αρκετά μεγάλος, ώστε να αναλάβει τα καθήκοντα του πατέρα του ως πυροσβέστης. Οι πρώτες επιτυχίες τον ενθάρρυναν στο να αποχωρήσει από τη δουλειά, που είχε κληρονομήσει. Το 1831, έγινε δεκτή με μεγάλο ενθουσιασμό από το κοινό, η σειρά των δέκα έργων του με τίτλο Διάσημες Όψεις της Ανατολικής Πρωτεύουσας, η οποία αναπαράχθηκε πολλές φορές. Κατόπιν του ανατέθηκε να κάνει τη σειρά 53 Σταθμοί του Τोकάντο. Εδώ επικεντρώθηκε στο τοπίο και συνετέλεσε στο να δημιουργηθεί μια νέα τάση αποτύπωσης τοπίων στο Ιαπωνικό ξυλόγλυπτο. Ο Χιροσίτζε έγινε γρήγορα